

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Marie Toolová

Název práce: ČECHOVOVSKÉ POJETÍ DRAMATU A JEHO UPLATNĚNÍ
V RANÉM DRAMATICKÉM POKUSU DAREBÁK PLATONOV –
KOMPARACE HRY A JEJÍ FILMOVÉ VERZE UPRAVENÉ A NATOČENÉ
NIKITOU MICHALKOVEM

Posudek vedoucí/ho práce ④

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Mgr Tereza Brdečková KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře –
C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k
obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich
proporce.....B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez
udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická
úprava.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....B.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při
obhajobě vyjádřit:

Marie Topolová měla původně v úmyslu psát teoretickou práci o holokaustu ve filmu
a jeho mediální banalizaci. Brzo se ale ukázalo, že vzhledem k množství filmů a
seriálu zpracovaných na toto téma jde spíše o materiál na doktorskou práci. Marie
Topolová se začala věnovat m.j divadlu a uvažovat o tom, jaký je vzájemný poměr
divadelní a filmové řeči a jak lze překonávat obtíže, k nimž filmaře nutně přivádí
adaptace divadelní hry, státnost divadelního projevu a charakter a projev

divadelních postav. Projevila přání napsat o čechovovských motivech ve filmu Nikity Michalkova Unaveni sluncem. Po poradě s docentkou Mravcovou jsme ale dospěly k závěru, že Nikita Michalkov ve svých nejlepších filmech čechovovské motivy užívá, ale skutečně markantní je jeho přístup na filmu Nedokončená skladba pro mechanické piano z roku 1977, což je adaptace rané Čechovi hry Daerabák Platonov. Při rozboru dramatu a filmu se jasně odhalil posun od dramatu k filmu a Michalkovův přístup.

V první části práce shrnuje Marie Topolová na základě citované literatury

Pracuje přitom především s knihou Jovana Hrističe Čechov dramatik.

Shrnuje, v čem spočívala čechovovská divadelní reforma.. Upozorňuje zejména na nástup všedních až banálních situací do divadelního dramatu, na práci s významy skrytými za banalitou všedních projevů a zejména na práci s časem. Spolu s Hrističem poukazuje na čas, jako hlavní téma čechovovských her, a na to, že čas postavám v těchto hrách vlastně nic nepřináší.

Konečně píše o dramatu Platonov, které na scéně ještě vyústí v tragédii a smrt hrdiny - tento klasický důraz později Čechov opustil.

Ve druhé části soustředěné na film nedokončená skladba píše Topolová nejprve o sovětských adaptacích ruské klasiky - tady je mi líto, že příkladů neuvádí víc, protože zejména šedesátá až osmdesátá léta přinesla v Sovětském svazu doslova záplavu velkých filmů na klasická témata. Chápu, že tyto filmy jsou těžko dostupné, ale bez jejich znalosti lze těžko posuzovat jeden izolovaný film. Pak se Topolová věnuje Michalkovovi a jeho adaptaci. Upozorňuje na styčné čechovovské body mezi Nedokončenou skladbou a snímkem Unaveni sluncem, kde si Michalkov v první části s čechovovským plynutím bez zjevného významu pohrává a nechává z něho vyrůst napětí svého příběhu.

Michalkov uvádí do svého filmu mechanické piano, motiv z nedokončené hry. Jde o symbol: *Předvádění mechanického pianu: Život není zázračný, nýbrž mechanický a mechanicky se též opakuje - mechanické piano má velmi omezený repertoár.*, píše Topolová.

Upozorňuje na posun významový - Platonov ve filmu je mnohem starší a jeho krize je hlubší. Nikdo ho nezabije, chce se zabít sám, ale nakonec ani to nedokáže a celý děj se tak stává trapným balábile lidí, kteří nemají životní cíl a jsou uzavřeni na návštěvě na statku, ve svých konvencích, pocitech, ve svých životních rolích. Topolová

upozorňuje na motiv chlapce, který neposlušně uteče muž se nevrátí - je to motiv ztracené svobody.

Píše dále o filmové řeči, o subjektivním vidění a pozorování postav třídrem.

Michalkov dokáže být filmařem i ve stísněném prostoru plném lidí kteří vlastně nic nedělají jen planě žvaní . To dokázal Michalkov zobrazit mnohokrát a poprvé právě v Nedokončené skladbě.

Celkově se domnívám, že tato práce přesvědčivě vystihuje metodu, kterou režisér zvolil, aby proniknul do významu Čechova jako autora, který byl zásadně důležitý pro tu lepší část jeho tvorby.

Otázka: Proč jste se nezabývala šířeji také dílem Nikdy Michalkova a nedefinovala stopy A.P Čechova i v dalších filmech?

Jaký charakter podle vás má v tomto filmu herectví? Je na něm něco specifického?

Doporučuji k obhajobě

Datum:

Podpis: